

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

3.1 แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษานี้เลือกที่จะนำเอา Vector Autoregression Model (VAR Model) มาใช้ ซึ่งมีข้อดีคือ เป็นวิธีการในการสร้างแบบจำลอง ที่มีโครงสร้างของสมการที่แน่นอน และไม่ต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ Endogenous Variables หรือ Exogenous Variables โดย VAR Model จะปฏิบัติต่อตัวแปรทุกตัวอย่างเท่าเทียมกัน นอกจากนี้ยังสามารถนำวิธีวิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูลที่น่าสนใจ เช่น Impulse Response Function และ Variance Decomposition มาประยุกต์ใช้กับตัวแบบ VAR ได้ดี

รูปแบบของแบบจำลองของสมการมีดังนี้

$$PTT_t = \beta_{10} + \beta_{11} NYMEX_{t-1} + \beta_{12} DUBAI_{t-1} + \beta_{13} SIMEX_{t-1} + \varepsilon_{1t}$$

$$NYMEX_t = \beta_{20} + \beta_{21} PTT_{t-1} + \beta_{22} DUBAI_{t-1} + \beta_{23} SIMIX_{t-1} + \varepsilon_{2t}$$

$$DUBAI_t = \beta_{30} + \beta_{31} PTT_{t-1} + \beta_{32} NYMEX_{t-1} + \beta_{33} SIMIX_{t-1} + \varepsilon_{3t}$$

$$SIMEX_t = \beta_{40} + \beta_{41} PTT_{t-1} + \beta_{42} NYMEX_{t-1} + \beta_{43} DUBAI_{t-1} + \varepsilon_{4t}$$

โดยที่

PTT_t คือ ราคาซื้อขายหลักทรัพย์ของปตท.(บาท)

$NYMEX_t$ คือ ราคาซื้อขายน้ำมันดิบล่วงหน้าที่สหรัฐอเมริกา(ดอลลาร์สหรัฐ)

$DUBAI_t$ คือ ราคาซื้อขายน้ำมันดิบปัจจุบันที่ตลาดคูไบ(ดอลลาร์สหรัฐ)

$SIMEX_t$ คือ ราคาซื้อขายน้ำมันดิบปัจจุบันที่ตลาดสิงคโปร์(ดอลลาร์สหรัฐ)

β_{ij} คือ การเปลี่ยนแปลงของตัวแปรต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ ปตท.

ε_{ij} คือ ค่าความคลาดเคลื่อน

3.2 สมมติฐานหลัก

3.2.1 ราคาหลักทรัพย์ปตท.(PTT) มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับราคาน้ำมันดิบล่วงหน้าสหรัฐอเมริกานิวเมกซ์(NYMEX) ราคาน้ำมันดิบปัจจุบันที่ตลาดดูไบ(DUBAI) และราคาน้ำมันดิบปัจจุบันที่ตลาดสิงคโปร์(SIMEX)

3.2.2 ราคาน้ำมันดิบล่วงหน้าสหรัฐอเมริกานิวเมกซ์(NYMEX) มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับราคาน้ำมันดิบปัจจุบันที่ตลาดดูไบ(DUBAI) และราคาน้ำมันดิบปัจจุบันที่ตลาดสิงคโปร์(SIMEX)

3.3 วิธีการศึกษา

เนื่องจากข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นข้อมูลอนุกรมเวลา (Time Series Data) เป็นข้อมูลรายวัน ตั้งแต่เดือน มกราคม 2546 ถึงเดือน ธันวาคม 2552 ชุดของข้อมูลที่มีการเก็บรวบรวมตามระยะเวลาที่ติดต่อกันอย่างเป็นระบบโดยทั่วไปอนุกรมเวลาจะประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 4 ส่วน คือ แนวโน้ม(Trend :T) ฤดูกาล(Seasonal :S) วัฏจักร(Cycle : C) และเหตุการณ์ที่ผิดปกติ หรือ เหตุการณ์ที่ไม่แน่นอน(Irregular) ซึ่งในการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นอนุกรมเวลานั้น สิ่งที่เราต้องพิจารณา ก็คือข้อมูลนั้นเป็นข้อมูลที่มีลักษณะนิ่ง (stationary) หรือไม่ เพราะถ้ามีการนำข้อมูลอนุกรม เวลา มาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูล โดยตรง โดยที่ไม่มีการตรวจสอบข้อมูลก่อนอาจเกิดปัญหาความไม่นิ่งของข้อมูล (non-stationary) ซึ่งจะทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนของการวิเคราะห์ได้ โดยที่อาจจะพบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรต่างๆในสมการ regression มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งๆที่ตัวแปรเหล่านั้นไม่มีความสัมพันธ์กันเลย ซึ่งกรณีเช่นนี้เรียกว่า spurious regression อาจสังเกตได้จากค่าสถิติบางอย่าง เช่น ค่า t-statistic จะไม่เป็นการแจกแจงที่เป็นมาตรฐาน และค่า R^2 สูง ในขณะที่ค่า Durbin-Watson statistic อยู่ในระดับต่ำ

ข้อมูลอนุกรมเวลาที่มีลักษณะนิ่งหมายถึง ข้อมูลอนุกรมเวลาที่อยู่ในสภาพการสมดุลเชิงสถิติ (statistical equilibrium) อนุกรม เวลา x_t ที่มีลักษณะนิ่งจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

1. ค่าเฉลี่ย(Mean) คงที่เมื่อเวลาเปลี่ยนไป : $E(x_t) = \mu$
2. ความแปรปรวน(Variance) คงที่เมื่อเวลาเปลี่ยนไป : $Var(x_t) = \sigma^2$
3. ความแปรปรวนร่วม(Covariance) ของข้อมูลที่เวลาต่างกันคงที่ ไม่ขึ้นอยู่กับช่วงเวลา : $Cov(x_t, x_{t-1}) = E(x_t - \mu)(x_{t-1} - \mu) = \sigma$

ถ้าไม่เป็นตามค่านิยามดังกล่าวแสดงว่าข้อมูลมีลักษณะไม่นิ่ง (Non-stationary) วิธีการที่จะให้ทราบ ว่าข้อมูลดังกล่าวว่ามีลักษณะนิ่งหรือไม่นี้ใช้วิธีการทดสอบยูนิรูท (Unit Root Test)

3.3.1 การทดสอบความนิ่งของตัวแปรที่จะนำมาศึกษาด้วยวิธีทดสอบ Unit Root Test

การทดสอบใช้วิธี ADF โดยเพิ่มขบวนการถดถอยในตัวเอง (Autoregressive Processes) เข้าไปในสมการ ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาในกรณีที่ใช้การทดสอบของ Dickey-Fuller แล้วค่า Durbin-Watson ต่ำ การเพิ่มขบวนการถดถอยในตัวเองเข้าไปนั้น ผลการทดสอบ ADF จะทำให้ได้ค่า Durbin-Watson เข้าใกล้ 2 ทำให้ได้สมการใหม่จากการเพิ่มระยะเวลา lagged change เข้าไปในสมการทดสอบ unit root ทางด้านขวามือ ซึ่งพจน์ที่ใส่เข้าไปนั้น จำนวน lagged term (p) จะขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของข้อมูล หรือสามารถใส่จำนวน lag ไปจนกระทั่งไม่เกิดปัญหา autocorrelation โดยทำการทดสอบแยกตัวแปรทุกตัว ได้แก่ ราคาหลักทรัพย์ของปตท.(PTT) ราคาน้ำมันดิบล่วงหน้าสำหรับสหรัฐอเมริกา(NYMEX) ราคาน้ำมันดิบปัจจุบันที่ตลาดดูไบ(DUBAI) และราคาน้ำมันดิบปัจจุบันที่ตลาดสิงคโปร์(SIMEX)

$$\text{None} \quad \Delta x_t = \theta x_{t-1} + \sum_{i=1}^p \phi_i \Delta x_{t-1} + \varepsilon_t \quad (2.10)$$

$$\text{Intercept} \quad \Delta x_t = \theta x_{t-1} + x_{t-1} + \sum_{i=1}^p \phi_i \Delta x_{t-1} + \varepsilon_t \quad (2.11)$$

$$\text{Intercept \& Trend} \quad \Delta x_t = \alpha + \beta t + \theta x_{t-1} + \sum_{i=1}^p \phi_i \Delta x_{t-1} + \varepsilon_t \quad (2.12)$$

โดยที่	x_t	=	ข้อมูลตัวแปร ณ เวลา t
	x_{t-1}	=	ข้อมูลตัวแปร ณ เวลา $t-1$
	$\alpha, \beta, \theta, \phi$	=	ค่าพารามิเตอร์
	t	=	ค่าแนวโน้ม
	ε_t	=	ค่าความคลาดเคลื่อนเชิงสุ่ม

จำนวนของ Lagged term (p) ที่เพิ่มเข้าในสมการขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละงานวิจัย หรือเพิ่มค่า lag ในสมการจนกว่าส่วนของค่าความคลาดเคลื่อนจะไม่เกิดปัญหา autocorrelation

การทดสอบสมมติฐานทั้งวิธี Dickey-Fuller Test (DF) และวิธี Augmented Dickey-Fuller Test (ADF) เป็นการทดสอบว่าตัวแปรที่ทดสอบ (x_t) มี unit root หรือไม่ ซึ่งสามารถหาได้จากค่า θ ถ้าค่า θ มีค่าเท่ากับ 0 แสดงว่าตัวแปร x_t นั้นมี unit root ซึ่งทดสอบสมมติฐานได้โดยการเปรียบเทียบค่า t-statistic ที่คำนวณได้กับค่าในตาราง Dickey-Fuller ซึ่งค่า t-statistic ที่นำมาทดสอบสมมติฐานในแต่ละรูปแบบนั้นจะต้องนำไปเปรียบเทียบกับตาราง Dickey-Fuller ณ ระดับต่างๆ ถ้าสามารถปฏิเสธสมมติฐานได้ แสดงว่าตัวแปรที่นำมาทดสอบเป็น Integrated of order 0 แทนได้ด้วย $x_t \sim I(0)$

กรณีที่ต้องการทดสอบสมมติฐานพบว่า x_t มี unit root นั้นต้องมีค่า Δx_t มาทำ differencing จนกระทั่งสามารถปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า x_t มีความไม่นิ่งของข้อมูลได้ เพื่อทราบว่า order of integration (d) ว่าอยู่ในระดับใด [$x_t \sim I(d); d > 0$]

3.3.2 การสร้างแบบจำลอง Vector Autoregression Model (VAR Model)

แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบ VAR Model เป็นตัวแปรที่มีลักษณะเป็นฤดูกาล(Trend) และเป็นตัวแปร Endogenous Variable โดยให้ตัวแปร Exogenous Variable เป็นค่าคงที่(Constant Variable :C) การวิเคราะห์ตัวแปรต้องมีลักษณะนิ่ง(Stationary) และแก้ไขปัญหาความเป็นฤดูกาล(Trend) ของตัวแปรทั้ง 4 ตัว ด้วยวิธี First Difference(1st Difference แทนด้วย D) สัญลักษณ์ และลักษณะของตัวแปรคือ D(PTT) D(NYMEX) D(DUBAI) และ D(SIMEX) ซึ่งหมายถึงการเปลี่ยน ณ ช่วงเวลา 1 ช่วงเวลา(Period)

การทดสอบหาค่าเวลา Lag Length ที่เหมาะสมเพื่อนำค่าเวลาดังกล่าวไปใช้ในแบบจำลองของสมการ VAR Model มีทั้งหมด 5 วิธี คือ

1. Akaike information criterion(AIC)

$$AIC = \ln(|\Sigma_u|) + \frac{2pk^2}{T} \quad (2.13)$$

โดยที่	P	คือ จำนวน Lag
	T	คือ จำนวนตัวอย่าง(Observation)
	K	คือ จำนวนของสมการ
	Σ_u	คือ residual variance / covariance matrix
	$ \Sigma_u $	คือ determinant ของ Σ_u

โดยจะเลือกจำนวน lag จากค่า AIC ที่มีค่าน้อยที่สุด

2. Likelihood Ratio Test(LR)

$$LR = \left(\frac{T}{2}\right) \left\{ \ln \left(|\hat{\Sigma}_{u_t}^{-1}| \right) - K \ln(2\pi) - K \right\} \quad (2.14)$$

โดยที่	T	คือ จำนวนตัวอย่างในสมการ
	K	คือ จำนวนของสมการ
	$\hat{\Sigma}$	คือ residual variance / covariance matrix
	u_t	คือ determinant ของ Σ_u

โดยค่า LR ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าค่าวิกฤตอย่างมีนัยสำคัญ หรือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ดังนั้นจำนวน Lag ที่ได้คือค่าที่เหมาะสม

3. Final Prediction Error(FPE)

$$FPE = |\Sigma_u| \left(\frac{T + \bar{m}}{T + m} \right)^k \quad (2.15)$$

โดย $\bar{m}$ คือ ค่าเฉลี่ยของจำนวนพารามิเตอร์ที่มากกว่าจำนวน K สมการ

T คือ จำนวนของตัวอย่างในสมการ

Σ_u คือ residual variance / covariance matrix

โดยจะเลือกจำนวน lag จากค่า FPE ที่มีค่าน้อยที่สุด

4. Schwarz prediction error(SBIC)

$$SBIC = |\Sigma_u| + \frac{\ln(T) p K^2}{T} \quad (2.16)$$

โดยที่ P คือ จำนวน Lag

T คือ จำนวนตัวอย่างในสมการ

K คือ จำนวนของสมการ

Σ_u คือ residual variance / covariance matrix

โดยจะเลือกจำนวน lag จากค่า SBIC ที่มีค่าน้อยที่สุด

5. Hannan-Quinn information(HQIC)

$$HQIC = \ln |\Sigma_u| + \frac{2 \ln \{ \ln(T) \}}{T} p K^2 \quad (2.17)$$

โดยที่ P คือ จำนวน Lag

T คือ จำนวนตัวอย่างในสมการ

K คือ จำนวนของสมการ

Σ_u คือ residual variance / covariance matrix

โดยจะเลือกจำนวน lag จากค่า HQIC ที่มีค่าน้อยที่สุด

3.3.3 การทดสอบ Granger Causality Test

Granger Causality Test เป็นวิธีการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรในแบบจำลอง กลุ่มค่าในอดีตของตัวแปรหนึ่ง จะมีความสามารถในการอธิบายความสามารถในการอธิบายพฤติกรรมของตัวแปรภายในที่ต้องการทดสอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แนวคิดและวิธีทดสอบสามารถสรุปได้ ดังนี้

การวิเคราะห์ตัวแปรครั้งนี้ใช้การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวแปร 4 ตัว คือ ราคาหลักทรัพย์ปตท.(PTT) ราคาน้ำมันดิบล่วงหน้าในตลาดสหรัฐอเมริกา(NYMEX) ราคาน้ำมันดิบปัจจุบันที่ตลาดดูไบ(DUBAI) และราคาน้ำมันดิบปัจจุบันที่ตลาดสิงคโปร์(SIMEX) ในลักษณะที่เป็นเหตุเป็นผลกัน ที่อธิบายถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรในอดีตว่าเป็นต้นเหตุของกันและกันอย่างไร มีเงื่อนไข 2 ประการ คือ ประการแรกคือ x_t ควรจะช่วยในการทำนาย y_t , นั่นคือในการ

ถดถอยของ y_t กับค่าที่ผ่านมาของ y_t นั้น คือค่าที่ผ่านมาของ x_t ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวแปรอิสระ ควรที่จะมีส่วนช่วยในการอธิบายของสมการถดถอยอย่างมีนัยสำคัญ ประการที่สอง y_t ไม่ควรช่วยในการทำนาย x_t เหตุผลก็คือว่าถ้า x_t ช่วยทำนาย y_t และ y_t ช่วยทำนาย x_t ก็น่าจะมีตัวแปรอื่นอีกหนึ่งตัวหรือมากกว่าที่เป็นสาเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งใน x_t และ y_t เพราะฉะนั้นสมมติฐานว่าง (null hypothesis) (H_0) ก็คือ x_t ไม่ได้เป็นต้นเหตุของ y_t ดังนั้นในการทดสอบจะทำการถดถอยสองสมการ ดังนี้

$$y_t = \sum_{i=1}^p \theta y_{t-i} + \sum_{i=1}^p \gamma x_{t-i} + v_t \quad (2.18)$$

$$y_t = \sum_{i=1}^p y_{t-i} + v_t \quad (2.19)$$

สมการ (2.18) เรียกว่า การถดถอยที่ไม่ใส่ข้อจำกัด ส่วนสมการ (2.19) เรียกว่า การถดถอยที่ใส่ข้อจำกัด

สมมติฐานว่าง ในเชิงสถิติ สามารถเขียนได้ ดังนี้

$$H_0: \beta_1 = \beta_2 = \dots = \beta_p = 0 \quad (x_t \text{ ไม่ Granger Cause } y_t)$$

$$H_1: \beta_i \neq 0 \quad (x_t \text{ Granger Cause } y_t)$$

โดยที่สถิติทดสอบ (Test statistic) จะเป็นสถิติ F (F statistic) ดังนี้

$$F_{q(n-k)} = \frac{RSS_r - RSS_{ur}}{RSS_{ur}/(n-k)}$$

ให้ RSS_r = ผลบวกส่วนตกค้างหรือส่วนที่เหลือกำลังสอง (residual sum of squares) จากสมการการถดถอยที่ใส่ข้อจำกัด (restricted regression)

RSS_{ur} = ผลบวกส่วนตกค้างหรือส่วนที่เหลือกำลังสอง (residual sum of squares) จากสมการการถดถอยที่ไม่ใส่ข้อจำกัด (unrestricted regression) สมมติฐานว่างในเชิงสถิติ สามารถจะเขียนได้ ดังนี้

ถ้าเราปฏิเสธ H_0 ก็หมายความว่า x_t เป็นต้นเหตุของการเปลี่ยนแปลงของ y_t ถ้าต้องการทดสอบสมมติฐานว่าง (Null hypothesis) โดยให้ y_t ไม่ได้เป็นต้นเหตุของ x_t ต้องทำกระบวนการทดสอบอย่างเดียวกับข้างต้น เพียงแต่ว่าสลับเปลี่ยนแบบจำลองข้างต้นจาก x_t มาเป็น y_t และจาก y_t มาเป็น x_t เท่านั้น ดังนี้

$$x_t = \sum_{i=1}^p \alpha x_{t-i} + \sum_{i=1}^p \gamma y_{t-i} + v_t \quad (2.20)$$

$$x_t = \sum_{i=1}^p \alpha x_{t-i} + v_t \quad (2.21)$$

เรียกสมการ(2.20) ว่าการถดถอยที่ไม่ใส่ข้อจำกัด และสมการ(2.21) ว่าการถดถอยที่ใส่ข้อจำกัด และใช้สถิติทดสอบอย่างเดียวกันคือ สถิติ F สมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล คือ

ในการใช้จำนวนของ Lag สำหรับตัวแปรในแบบจำลองคือ p ในสมการเหล่านี้เป็นตัวแปรที่กำหนดขึ้นเองโดยทั่วไปแล้วจะเป็นการดีที่สุดที่จะทำการทดสอบ ณ ค่าของ p ที่แตกต่างกันประมาณ 2-3 ค่า เพื่อที่จะได้ แน่ใจว่าผลลัพธ์ที่ได้มานั้นไม่อ่อนไหว ไปกับค่าของ p ที่เลือกมา

3.3.4 การวิเคราะห์การตอบสนองต่อความแปรปรวน(Impulse Response Function : IRF)

การวิเคราะห์ด้วยวิธี Impulse Response Function มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดผลการกระทบจากการเปลี่ยนแปลงตัวแปรอย่างฉับพลัน(Shock) ของ 4 ตัวแปร คือ ราคาหลักทรัพย์ปตท.(PTT) ราคาน้ำมันดิบล่วงหน้าสหรัฐอเมริกา(NYMEX) ราคาน้ำมันดิบปัจจุบันที่ตลาดดูไบ(DUBAI) และราคาน้ำมันดิบปัจจุบันที่ตลาดสิงคโปร์(SIMEX) ในแบบจำลองที่มีต่อตัวแปรอื่น ๆ ในช่วงเวลาต่าง ๆ ในอนาคต ซึ่ง Shocks หรือ Impulses ในความหมายของ VAR Model คือ stochastic error terms เพื่อบอกถึงขนาดและทิศทางของความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม นั้น

สมมติให้ y_t และ z_t เป็นตัวแปรตามที่ถูกกำหนดโดยตัวแปรต้นในอดีต และปัจจุบัน คือ e_{1t} และ e_{2t} รูปแบบ VAR Model (Vector Autoregression Model)

$$y_t = a_{10} + a_{11}y_{t-1} + a_{12}z_{t-1} + e_{1t} \quad (2.22)$$

$$z_t = a_{20} + a_{21}y_{t-1} + a_{22}z_{t-1} + e_{2t} \quad (2.23)$$

โดยที่ y_t = ตัวแปรต้น (Dependent Variable)
 z_t = ตัวแปรตาม (Independent Variable)
 a_1 และ a_2 = ค่าคงที่ (Constant)
 e_{1t} และ e_{2t} = ค่า error
 $t-1$ = จำนวนความล่า (lag)

สามารถเขียนในรูปของสมการ matrix ได้ดังนี้

$$\begin{bmatrix} y_t \\ z_t \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} a_{10} \\ a_{20} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} y_{t-1} \\ z_{t-1} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} e_{1t} \\ e_{2t} \end{bmatrix} \quad (2.24)$$

จาก
$$x_t = \mu + \sum_{i=0}^{\alpha} A_i^i e_{t-1} \quad (2.25)$$

สามารถแก้สมการได้ดังนี้

$$\begin{bmatrix} y_t \\ z_t \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \bar{y} \\ \bar{z} \end{bmatrix} + \sum_{i=0}^{\alpha} \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix}^i + \begin{bmatrix} e_{1t} \\ e_{2t} \end{bmatrix} \quad (2.26)$$

จากสมการที่ (2.26) เราเขียน y_t และ z_t ในรูปของ $\{e_{1t}\}$ และ $\{e_{2t}\}$ ตามลำดับ อย่างไรก็ตามจะเป็นการง่ายขึ้นถ้าเราเขียน y_t และ z_t ในรูปของ $\{\varepsilon_{1t}\}$ และ $\{\varepsilon_{2t}\}$ ตามลำดับ

จาก
$$e_{1t} = (\varepsilon_{y_t} - b_{12} \varepsilon_{z_t}) / (1 - b_{12} b_{21}) \quad (3.22)$$

$$e_{2t} = (\varepsilon_{z_t} - b_{21} \varepsilon_{y_t}) / (1 - b_{12} b_{21}) \quad (3.23)$$

สามารถเขียนเวกเตอร์ของตัวคลาดเคลื่อน (error) ได้ดังนี้

$$\begin{bmatrix} e_{1t} \\ e_{2t} \end{bmatrix} = \frac{1}{1-b_{12}b_{21}} \begin{bmatrix} 1 & -b_{12} \\ -b_{21} & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \varepsilon_{yt} \\ \varepsilon_{zt} \end{bmatrix} \quad (2.27)$$

นำสมการ(2.27) ไปแทนในสมการ (2.23) จะได้

$$\begin{bmatrix} y_t \\ z_t \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} y_t \\ z_t \end{bmatrix} + \frac{1}{1-b_{12}b_{21}} \sum_{i=0}^{\infty} \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix}^i \begin{bmatrix} 1 & -b_{12} \\ -b_{21} & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \varepsilon_{yt-i} \\ \varepsilon_{zt-i} \end{bmatrix} \quad (2.28)$$

จากสมการ (2.28) สามารถเขียนให้สั้นลงโดยเมทริกซ์ 2×2 โดยที่ ϕ_i มีค่าเท่ากับ

$$\phi_i = \frac{1}{1-b_{21}b_{22}} \begin{bmatrix} 1 & -b_{12} \\ -b_{21} & 1 \end{bmatrix} \quad (2.29)$$

ดังนั้น สมการแสดงค่าเฉลี่ย (moving average representation) คือ

$$\begin{bmatrix} y_t \\ z_t \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \bar{y} \\ \bar{z} \end{bmatrix} + \sum_{i=0}^{\infty} \begin{bmatrix} \phi_{11}(i) & \phi_{12}(i) \\ \phi_{21}(i) & \phi_{22}(i) \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \varepsilon_{yt-i} \\ \varepsilon_{zt-i} \end{bmatrix} \quad (2.30)$$

หรือ
$$x_t = \mu + \sum_{i=0}^{\infty} \phi_i \varepsilon_{t-i} \quad (2.31)$$

ค่าของตัวแปร ϕ_i สามารถนำไปใช้ในการระบุผลกระทบ (Impact) ที่เกิดขึ้นกับตัวแปรตาม (y_t และ z_t) อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงตัวแปรต้น (ε_{yt} และ ε_{zt}) ได้ เราเรียก ϕ_i ว่า Impact Multiplier และเรียกเซตของ ϕ_i ว่า สัมประสิทธิ์ที่ได้จาก Impulse Response Function เมื่อ $i=0$ ϕ_i คือผลกระทบอย่างทันทีทันใดต่อการเปลี่ยนแปลงที่มีขนาด 1 หน่วยของตัวแปรอิสระ ในทางปฏิบัติจะทำการเปลี่ยนแปลงขนาด 1 หน่วยของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เมื่อ $i=1$ ϕ_i คือผลกระทบในช่วงเวลาที่ 1 ผลกระทบรวมของการเปลี่ยนแปลงหาได้จากผลรวมของสัมประสิทธิ์ ϕ_i ตั้งแต่ $i=0$ จนถึง infinity ผลรวมนี้เรียกว่า Long Run Multiplier ข้อจำกัดประการหนึ่งของการใช้ Impulse Response Function บนตัวแบบ VAR คือ การเรียงลำดับของตัวแปร มีผลมากต่อผลลัพธ์ที่ได้ในการศึกษาครั้งนี้จึงใช้วิธีการที่แก้ไขปัญหาเรื่องลำดับตัวแปรแล้ว เรียกว่า Generalized Response

การวิเคราะห์การตอบสนองต่อความแปรปรวนนี้เป็นการพิจารณาผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปร คือ ราคาหลักทรัพย์ปตท.(PTT) ราคาน้ำมันดิบล่วงหน้าสำหรับอเมริกา(NYMEX) ราคาน้ำมันดิบปัจจุบันที่ตลาดดูไบ(DUBAI) และราคาน้ำมันดิบปัจจุบันที่ตลาดสิงคโปร์(SIMEX) ที่มีผลกระทบแบบฉับพลัน(Shock) ในราคาน้ำมัน ๓ ตลาดล่วงหน้าและปัจจุบันมีผลกระทบต่อกันและกัน กับราคาหลักทรัพย์ปตท.(PTT) ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง พิจารณาเปรียบเทียบกับผลกระทบของการตอบสนองต่อความแปรปรวนในแต่ละช่วงเวลา

3.3.5 การวิเคราะห์แยกส่วนของความแปรปรวน(Variance Decomposition)

การวิเคราะห์การแยกส่วนของความแปรปรวนเป็นวิธีที่ทำให้สามารถแยกได้ว่าสัดส่วนของข้อมูลที่ได้จากแบบจำลอง VAR Model นั้นมาจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากตัวเอง หรือ ได้รับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการส่งผ่านของตัวแปรอื่น ๆ ในแบบจำลอง เป็นเครื่องมือการวิเคราะห์ภายใต้ VAR Model คือ การวิเคราะห์แยกส่วนประกอบของการผันแปรของตัวแปรที่สนใจ ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ในการเปรียบเทียบความสำคัญของปัจจัยกำหนดแต่ละตัวว่าจะสามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรภายในที่เราสนใจได้มากน้อยเพียงใด สมมติว่าเราทราบค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร 2 ตัว คือ A_0 และ A_1 และเราต้องการหาค่าของ X_{t-1} จากค่าของ X_t ถ้า $i=1$ ดังนั้น

$$X_{t-1} = A_0 + A_1 X_t + e_{t-1} \quad (2.32)$$

หาค่าความคาดหวังของ X_{t-1} ได้เท่ากับ

$$E_t X_{t-1} = A_0 + A_1 X_t \quad (2.33)$$

แทนสมการที่ (2.33) ในสมการที่ (2.32) จะได้

$$X_{t+1} = E_t X_{t+1} + e_{t-1}$$

$$\therefore X_{t-1} - E_t X_{t-1} = e_{t-1}$$

ถ้า $i=2$ จะได้ว่า

$$X_{t+2} = A_0 + A_1 X_{t+1} + e_{t-2}$$

$$X_{t+2} = A_0 + A_1 (A_0 + A_1 X_t + e_{t+1}) + e_{t+2}$$

หาค่าความคาดหวังของ X_{t+2} ได้เท่ากับ

$$E_t X_{t+2} = (I + A_1) A_0 + A_1^2 X_t$$

ถ้า $i=n$ จะหาค่าความคลาดเคลื่อนของ X_{t+n} ได้เท่ากับ

$$E_t X_{t+n} = (I + A_1^2 + \dots + A_1^{n-1}) A_0 + A_1^n X_t$$

และค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ คือ

$$e_{t+n} + A_1 e_{t+n-1} + A_1^2 e_{t+n-2} + \dots + A_1^{n-1} e_{t+1}$$

เราสามารถพิจารณาค่าความเคลื่อนของการพยากรณ์ได้จากสมการซึ่งอยู่ในรูปของ VMA (Vector Moving Average)

จาก
$$X_t = \mu + \sum_{i=0}^{\alpha} \phi_i \varepsilon_{t-i}$$

จะได้
$$X_{t+n} = \mu + \sum_{i=0}^{\alpha} \phi_i \varepsilon_{t+n-i}$$

ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ในช่วงระยะเวลา n คือ
$$X_{t+n} - E_t X_{t+n} = \sum_{i=0}^{\alpha} \phi_i \varepsilon_{t+n-i}$$

พิจารณาทางด้านค่า $\{Y_t\}$ จะได้

$$Y_{t-n} - E_t X_{t+n} = \phi_{11}(0) \varepsilon_{y_{t+n}} + \phi_{11}(1) \varepsilon_{y_{t+n-1}} + \dots + \phi_{11}(n-1) \varepsilon_{y_{t+1}} + \phi_{12}(0) \varepsilon_{z_{t+n}} + \phi_{12}(1) \varepsilon_{z_{t+n-1}} + \dots + \phi_{12}(n-1) \varepsilon_{z_{t+1}}$$

ถ้าให้ค่าความแปรปรวนของ Y_{t+n} มีค่าเท่ากับ $\sigma_y(n)^2$ จะ

ได้

$$\sigma_y(n)^2 = \sigma_y^2[\phi_{11}(0)^2 + \phi_{11}(1)^2 + \dots + \phi_{11}(n-1)^2] + \sigma_z^2[\phi_{12}(0)^2 + \phi_{12}(1)^2 + \dots + \phi_{12}(n-1)^2]$$

$\therefore$ สัดส่วนของ $\sigma_y(n)^2$ อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน (shock) ใน $\{\varepsilon_{yt}\}$ และ $\{\varepsilon_{zt}\}$

คือ
$$\frac{\phi_y^2[\phi_{11}(0)^2 + \phi_{11}(1)^2 + \dots + \phi_{11}(n-1)^2]}{\sigma_y(n)^2}$$

และ
$$\frac{\phi_z^2[\phi_{12}(0)^2 + \phi_{12}(1)^2 + \dots + \phi_{12}(n-1)^2]}{\sigma_y(n)^2}$$

วิธีวิเคราะห์ด้วย Variance Decomposition นี้จะบอกให้ทราบถึงสัดส่วนของการเคลื่อนไหวที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรทั้ง 4 ตัว คือ ราคาหลักทรัพย์ปตท.(PTT) ราคา น้ำมันดิบล่วงหน้าสหรัฐอเมริกา(NYMEX) ราคาน้ำมันดิบปัจจุบันที่ตลาดดูไบ(DUBAI) และราคาน้ำมันดิบปัจจุบันที่ตลาดสิงคโปร์(SIMEX) เทียบกับผลของการเปลี่ยนแปลงจากตัวแปรอื่นๆ ซึ่งหากสัดส่วนของตัวเลขที่คำนวณได้ ตัวเลขยิ่งสูงมากขึ้นเท่าใดแสดงว่าตัวแปรนั้นจะมีความสำคัญในการอธิบายการเคลื่อนไหวของตัวแปรอื่น ๆ มากขึ้นเท่านั้น